

NYIREGYHÁZA.

Társadalmi hetilap. — Megjelenik minden esütörtökön.

Előfizetési ára:

Égész évre . . . . . 5 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

Felelős szerkesztő: Társ-szerkesztő:

Dr. Prok Gyula. Sztompák Jenő.

Kiadó-tulajdonosok: a szerkesztők.

Hirdetéseket és előfizetéseket
elfogad a kiadó-hivatal: **Nyiregyháza,**
iskola-utca 13-ik szám.

Egyes szám ára 10 krajczár.

Hódolat a királynak.

A fejedelmi kegy sugarai szerte áradtak a második ezerév fényes hajnalán e hazában. A legjóságosabb és legbőlelebb király, akinek magas személye előtt hódolatteljes tisztelettel hajlik meg a vén Európának valamennyi, koronával ékített uralkodója, megérezte leghűségesebb nemzetének vágyakozását, s jóságos lelkének egész melegével terékenyvé tette a nemzet érzelem világának eddig kopár téreit.

A nemzet multjával a királyi hatalomnak teljes elegetése a jelenben, a tökéletes és elválaszthatlan egység a királyi hatalom, s a nemzet érzelmi világa között, amely multjára, multja történelmének hősaira, a történelmi jogokra büszke, rátartó és a makacságig ragaszkodó, s elismerése a nemzet dicsőséges küzdelmeinek, amelyeket a függetlenség, a kereszt, a gondolat szabadsága oltalmában vívott meg ellenség, barát, állami létének legfőbb alkatrésze: a korona, sőt önmaga ellen, ha kellett; a jövő sorsában teljes közösség a királyi hatalom, s a régi jogaiba visszaültetett nemzet között: azt jelenti az a királyi cselekedet, amely csodálatos melegséget támasztott a

szívekben, hódoló imát az ajkakra s mély, kiolthatlan hálát a lélekben.

A magyar nemzet közjoga és történelme egy fogalommal lett szegényebb. Nem illett oda. Kiáltó ellentét volt. — Ez a fogalom: az *idegen* ház uralkodásának fogalma és ténye. A leghűségesebb, szeretetében utólréhetetlen nemzet érzelmi heterogenitása a koronával; az állami egység és személység szimbolmával; eltűnt örökre egy valóban királyi tény által, amelyről nem tudjuk eldönteni, a pietas, nagylelkűség, igazság, vagy bölcsesség tulnyomó-e benne?

A magyar nemzet ujongó öröme a királyi tény fölött méltán nagy tehát. Sötét emléket takar, verőfényes jövő szemképráztató ábrándjait valósítja, mert egygyé forrasztotta azt, ami összetartozandó jog, bölcsesség, végzet és isten különös kegyelméből, — az érzelmi világ közösségével és a kiapadhatlan szeretet soha meg nem fogyatkozó hatalmával is

Illatárt terjesztő virágok szinompája, édes madárdal vidám csattogása, aranyalásztól terhes mezőkön; ahová bevezette a magyar nemzetet nagy királyának szerencsés elhatározása, amely elől megszégyenítve hátrál meg a cinismus, kishitűség és skepsis

Egy új forrás nyílt meg, az érzelmi egység forrása, amely elé eddig hatalmas torlaszok emelkedének.

Ennek a forrásnak a vize a messze jövő sorsát van hivatva megteremkenyíteni hogy dúsan tenyesszenek benne a magyar nemzet nagyságának fái, szeretetének gyömölesei, s a király dicsőségének fészlő virágai.

Az ország közörmőe visszhangot keltett Szabolcsvármegye közönségének szívében is. A túlradó érzelmek a vármegye közgyűlésén megnyilatkoztak, s szerencsés alakot öltöttek. Ábitatszerű csöndben hallgatta meg a közgyűlés *gr. Vay Adám* és társainak alább egész terjedelmében közölt indítványát, amelynek az lesz a hivatása, hogy Szabolcsvármegye összes lakosságának határtalan lelkesedését, háláját és hódolattát jutassa kifejezésre a nagy király előtt. Ünnepeles pillanat volt az, amelyet a közgyűlés átélt az indítvány elfogadásakor. Elfogadás a szívekben, mely némaságra int, a lelkesedés szokatlan lángja a szemekben, melyet belső tűz hevít, tartotta az ajkakat hatalmában, s mintha mindenki érezte volna, hogy rendkívüli esemény fensége előtt kell meghajolni, halk moraj vonult végig a termen, az imádság lehetével

A „NYIREGYHÁZA” TARCZÁJA.

A háztartás tana.

(Levél a szerkesztőkhöz.)

Tisztelt szerkesztő urak! Kedves fiatal barátain!

Tudjátok ti, mi az a „háztartás”? Dehogy is tudjátok! Honnan tudnátok, mikor nem járátok *polgári leányiskolába!*

Lássatok: én se jártam. Nem is tudtam eddig én se. Pedig azt hittem, sejték hozzá valamit, mert nekem is volna valamelyes „háztartás”-om, de azért egy pár hét előtt tudtam meg csak, hogy mi lényen hát voltaképen az a „háztartás”?

Hogy egyik szavam a másikba ne öltsem, hát úgy történt az eset, hogy egy este, amint hazamegyek a hivataltól, kis leányomat, aki a polgári leányiskola harmadik osztályába jár, erős „magolás”-ban találtam. Örült a lelkem a nagy szorgalomnak, — nem háborgattam.

Csendesen diszkrigáltunk a feleségemmel, mikor egyszerre csak megütö a fületem, hogy a kis leányom minduntalan a „háztartást” emlegeti.

— A háztartás . . . . A háztartás alatt tehát . . . . A háztartás alatt tehát a magunk és családunk fenntartása . . . . A háztartás alatt tehát . . . !

Es ez így ment folyton. Hiszen „magolások” talán ti is diák korotokban.

Figyelmes lettem. — Még is csak derék dolgot, hogy a mai világban már a polgári leányiskola harmadik osztályába járó kis leányok is megismernek a kellő fogalmait a „háztartás”-ról. Mert hej! nagy dolog ám az a háztartás!

Jobban odafigyeltem.

— A háztartás alatt tehát a magunk és családunk fenntartása végett folytatott gazdálkodást értjük!

— Tessék? — kérdeztem magamban. — Gazdálkodást? A magunk és családunk fenntartása végett folytatott gazdálkodást? No még ezt se tudtam! Soh’ se hittem volna, hogy csak a gazdálkodással foglalkozó embereknek van „háztartás”-uk!

Még jobban odafigyeltem. Hát ha nem jól értemet? — De bizony a kis leányom szóról-szóra így olvasta el megint azt a pontot. Egészen gondolkozóba ejtett, hogy talán nekem nincsenek helyes fogalmaim a gazdálkodásról, meg a háztartásról? Talán az Akadémia, vagy valamelyik más tudós tekintély változtatta meg legujabban a „gazdálkodás” és a „háztartás”-nak a mi eddigi közönséges nyelvünkben és beszédünkben megszokott értelmét?

Mialatt ezen tündöttem, kis leányom elől kezdte a „feladott” leczkét:

— Háztartás. Az embernek, hogy szükségleteit kielégíthesse és családját eltarthassa, gondoskodnia kell az e célra alkalmas javak beszerzéséről, megőrzéséről és felhasználásáról; azaz gazdálkodást kell folytatnia! . . .

Mintha hideg zuhany alá kerültem volna. Ezeket a gondolatokat, sőt ezeket a szavakat mintha hallottam volna már valahol! — De hol? Igen! Emlékszem már! Valamikor másodéves jogászkoromban, mikor a második alapvizsgára készültem! A „Nemzetgazdaságtan” kezdődik ilyen formán! Csakhogy ott az „ember” helyett „nemzetek” szerepeltek és a nemzeteknek a „család” helyett az önmaguk eltartására kellett az e célra alkalmas „javak” beszerzéséről satöbbi, gondoskodniok!

Csakugyan, onnan emlékszem ezekre a dolgokra!

De emlékszem arra is, hogy mi már akkor az „élettségi”-n régen túl voltunk, mikor ilyen fogalmakkal kellett foglalkoznunk és emlékszem arra is, hogy külön felvilágosító magyarázatokat hallgattunk a „jav”-ról és „javak”-ról, még is akadtak köztünk, akik a „jav”-ról csak azt a rettenetes szójátékot tudták, hogy „A jav rossz szó, a sav pedig rossz szó”!

Teremtő Isten! — De nagyot fordult a világ azóta! Tessék! Ma már 12—13 éves leányok beszélnek „szükségletek kielégítéséről”, „javak beszerzése, megőrzése és felhasználása”-ról!

A kis leányomnak nem szóltam semmit, hanem mikor elvette a könyvet és a szobából kiment, kiloptam a többi közül, hogy már csak megnézem, miféle száraz szobatulós irhatott ilyen könyvet kis leányok számára?

rezeglette meg a levegőt, amelynek minden mozgása mintha vágyként szállott volna fel a magasba, hogy: I. Ferenc József a magyar király, a magyarok atyja sokáig éljen.

A törvényhatósági közgyűlés által egész terjedelmében elfogadott, s gr. Vay Ádám v. b. t. és Mikecz János alispán és társai által benyújtott indítvány a következő:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Vármegyénk közönségének kebelét örömmel, megleléssel és hódolattal teljes hálával töltötte el már Ő cs. és kir. Felségének, szeretett apostoli királyunknak azon intézkedése is, mely szerint kielégíteni akarván nemzetünknek egyik rég táplált, önállósági törekvésünk által indokolt óhaját, a magas kormányunk megadta a felhatalmazást, hogy a magyar katonai iskolák felállítására és tovább fejlesztésére érdekében az országgyűlés képviselőházához javaslatot terjeszzen be.

A hazafiai örömrészt tüze azonban a lelkesedés lángjává gyulladt szívünkben, olvasva ama királyi leiratot is, melyben legkegyelmesebb Urunk elrendeli, hogy történetünk évkönyveiben kimagasló, tetteikkel magukat megörökített, összes képességeiket, tudományukat a haza szolgálatába bocsátott nagyjainkat ábrázoló szoborművek, a székes főváros terein saját udvartartása költségeinek terhére felállítsanak.

Ezen nemzeti önrésztünket fokozó, biztató, édes reményekre jogosító fejedelmi kegy, egy boldog jövőnek képezi zálogát, s a nemzetünk történetének utolsó századaiban oly szokatlanná vált eme magasztos pillanatban, midőn király és nemzet egymást tel-

jesen megértve, a haladás biztosítékainak megteremtése által, s a mult dicső alakjainak felidézésével együtt merítenek erőt a jövő küzdelmeire, midőn a királyi szavakban megnyilatkozó nemzeti érzés utat tör minden igaz hazafi keblének szentélyébe: örömteljes rezgésbe kell jönni szívünk húrjainak, önbizalommal és nemzeti büszkeséggel kell megtelni keblünknek.

Áthatva az öröm ama lelkesítő tüzétől, melynek az ezen fejedelmi tényekben nyilvánuló nemzeti érzés mindnyájunk részesévé tett, s tudatában a fentebb röviden vázolt fejedelmi tettek nagy fontosságának; indítványozzuk, miszerint meghálalando apostoli királyunk atyai szívének a nemzetével összeforrasztó magasztos elhatározást, mondja ki Szabolcsvármegye közönsége, hogy:

1. Szeretett királyunk iránt táplált, soha nem muló hálánk érzetének hódolatteljes tolmácsolására az összes törvényhatóságok egy egy képviselőjéből egy díszküldöttség alakítsák, s ezen küldöttségbe egy képviselőnek beválasztására az összes törvényhatóságok kerestessenek meg.

2. Az ország összes törvényhatóságainak hozzájárulásával állítsunk szobrot a fő és székvárosban I. Ferenc József királyunknak, beszélő bizonyosságul hódolatteljes hálánknak, s örök emlékezetűl annak, hogy a nemzet sietett leróni háláját a legalkotmányosabb uralkodó előtt, aki nemes szíve sugallatát követve, évszázadok óta először hangoztatta a trónról a nemzeti eszmék ápolásának szükséges voltát, s e végből a törvényhatóságok hozzájárulásra szintén kéressenek fel; végre

3. Pest-Pilis-Solt és Kis-Kun vármegye, mint egyik vezértörvényható-

ság közönsége, kerestessék meg, hogy a fentebbiek kivételére irányuló intézkedések vezetését elvállalni sziveskedjék.

Közügyek.

— Képviselői közgyűlés lesz e hó 15-ik napján, melynek következtető tárgysorozata van. 1. Pénzügyi szakosztályi javaslat a város adósságainak konvertálása ügyében. 2. Jogügyi szakosztályi vélemény Szabolcsvármegye alispánjának azon megkeresésére, hogy a villamvilágítás bevezetése tekintetében a vármegyeháza a kedvezményes középületek közé soroztassék. 3. Közegészségügyi bizottsági és tanácsi előterjesztés a köztisztviselési szabályrendelet módosítása tárgyában. 4. Tanácsi előterjesztés Menyhért János képviselői tagnak azon indítványára, hogy a város önnállosítása iránti lépések beszüntessenek. 5. Tanácsi javaslat a Himes szőlő telep mellett levő pusztai földterületnek, szőlőművelés céljaira leendő kiosztása tárgyában. 6. Tanácsi előterjesztés a közeli villamvilágítás módosítása és befejezése tárgyában. 7. Tanács javaslat idegen területről a hűs behozatalnak szabályrendeletileg leendő szabályozása tárgyában. 8. Tanácsi javaslat a vásárvám bérbeadása tárgyában. 9. Tanácsi előterjesztés a város területéhez tartozó szőlő kertségekkel a borítal adóatálynak iránt megkötött szerződések bemutatása tárgyában. 10. Pénzügyi szakosztályi javaslat a császárszállási eladott földek vételára utáni kamatszámítás tárgyában. 11. Tanácsi előterjesztés a Kürt utcában egyesek által kért járdá építés tárgyában. 12. Kazár Márton jogföld átírás ügyében tanácsi előterjesztés. 13. Tanácsi javaslat Murányi Géza, ifj. Gaal Ede, Laszlavik József és Bodnár Ferenc városi tisztviselők külön díjazása tárgyában. 14. Tanácsi előterjesztés Kúzdényi Szilárd esküföltele, előterjesztése és egy műszaki közeg alkalmazása tárgyában. Esetleg más tárgyak.

A vármegye közgyűlése.

Azok, akik a közigazgatás decentralizációjának s ezzel kapcsolatosan a vármegyei rendszernek a multban szerzett érdemei révén hűségő tisztelői: könnyes szemekkel, s szorongó szívvel kénytelenek tapasztalni, hogy a vármegye közgyűlései évről-évre hanyatlanak

Képzeltetik meglepetésemet, mikor azt olvasom a címlapon, hogy „Polgári leányiskolák használatára írta *Sebestyén Stettina Ilona*.” Tehát nő, asszony, és talán anya! És még hozzá „Harmadik kiadás”, amely a második kiadáshoz irt előző szerint a nm. vallás és közoktatásügyi miniszterium engedélyezését is „elnyerte”!

De hát ha csak a bevezető sorok vannak ilyen magas stílusban és ilyen elvont fogalmakkal megírva?

Nézzük csak. A 2-ik pont szól „A háztartás vezetése”-ről. Azt mondja: „A háztartás vezetése, és a háztartási foglalkozások végzése a családtagok között fenálló természetes munkamegosztás folytán a nők feladata!”

Hm! Igen szép! De hát ha — tegyük fel — hogy az a 12—13 éves kis leány elméjének végső megfeszítése árán talán be is vészi emlékezetébe azt, hogy a háztartás nem más és semmi egyéb, mint „A magunk és családunk fenntartása végett folytatott gazdálkodás.” — mit fog magában elképzelni az így körülírt „Háztartás” „vezetése” alatt? Mit a „munkamegosztás” és mit „a családtagok között fenálló természetes munkamegosztás” alatt?

De nézzük tovább a könyvet.

Alig néhány sorral hátrább azt mondja: „Azért a háztartás vezetése a nőktől értelem, komoly és lelkes (szivesen végzett) munkát kíván, melyre csak úgy lesznek ké-

peselek, ha a szükséges szakértelmet megszerzik és munkájuk fontosságát felismerik.”

Fenakadtam ezen a ponton és eszembe jutott, hogy ha a kis leányom véletlenül megtalálná tőlem kérdezní, hogy mi az a „szakértelem,” hát én bizony nem tudnék neki hamarjában mit felelni. Tudom ugyan, hogy a mérnök a mérnöki, az orvos meg az orvosi dolgokban szakértő, de hogy a „háztartás vezetése” körül mit jelentsen a „szükséges szakértelem,” micsoda maga a fogalom? — arról fogalmam sincs!

Nem akarok nagyon is hosszadalmas lenni. Csak azt akarom konstatálni, hogy az a könyv, amely nem kevesebb, mint 86 sűrűn telenyomtatott oldal, csaknem az utolsó betűig ilyen nehéz stílusban van megírva, és ilyen elvont fogalmakkal dolgozik! Itt van például egy pár idézett:

A tüzelő anyagoknál azt mondja: „A nemzetgazdaság szempontjából azonban legjobban, ha általában olyan anyagokat használunk tüzelésre, amely más, pl. ipari célokra s az ipari termelés által a nemzeti vagyonosság emelésére nem alkalmas.”

„A táplálkozási anyagok”-ról szóló fejezetben: „Ezeket a táplálkozási anyagokat — (t. i. a fehérnye és szénvegyületeket tartalmazókat) — megtaláljuk sok szervesetlen testben, nevezetesen a levegőben és vízben is, de emésztő szervezetünknek nincs meg az a képessége, hogy a szervesetlen anyagokat szükségleteink megfelelőleg feldolgozza, azaz

a levegőből, vízből és más szervesetlen anyagokból lássa el magát légennyel, élelennyel, könnyennyel és szénnel, azért a tulajdonképeni élelmi szerek csak a szerves anyagok lehetnek, mert ezek a testünk alkotórészeit képező elemeket (a táplálkozási anyagokat) elkészítve a vérbe felvételre alkalmasan vagy oly összetételben tartalmaznak, melyekből emésztő-szervezetünk képes a szükségéseket kiválasztani s a vérnek átszolgáltatni!”

Phú! Tessék ezt a mondatot egy szuszra elolvasni és tessék . . . megemészteni!

No hát nem akarok sokat beszélni, hanem csak a mondó vagyok, hogy ha az én kis lányom azt a „Háztartás”-t, úgy a hogy Sebestyén Stettina Ilona urnó ő nagysága megírta, (vagy mit csinált vele), megtanulja, hát én kiteke . . .

Azaz, hogy nem szóltam semmit. Csak hadd tanulja szegény, ha már épen muszáj! Majd kiveri az anyja a fejéből, mire megő.

Hanem azt mégis szeretném valamiképen megszigni annak a nm. vallás és közoktatási miniszteriumbeli uri embernek, aki „Polgári leányiskolák használatára” ilyen „Háztartás”-hoz engedélyt adott, hogy olyan feleséget adjon az uristen neki (há még nincs), aki ebből a könyvből tanulta meg a „háztartás vezetése”-t!

Szívemből kívánom!

Bátyátok:

Egy régi módi családapa.

mozgalmasságban, látogatottságban és ama hatásban, amelyet a vármegye közönségére a közélet élenkítése tekintetében gyakoroltak.

Valamikor régen ott pattant ki a vármegye közgyűlésének termében minden eszme, gondolat és irány, amely a közvéleményt foglalkoztatta, s a társadalomnak tartalmat adott.

A mai vármegyei közgyűlésekből teljesen hiányzik az etikai tartalom, színelenek és komorak, akár egy ódon búró. Nem több, mint közigazgatási szerv, amelynek legfőbb gondja és hivatása a feladata körébe tartozó ügyek gyors, de sokszor kelletlen lemorzósítása. Nem látjuk benne a vármegyei társadalmának valódi kifejezőjét. S mintha teljesen idegen volna tőle, nem tükrözteti vissza a társadalmi életet úgy, amint az összefüggése van. Hogy a társadalom véreinek látképe nem látszik meg a közgyűlés működésén, az csak természetes, minthogy finom anatomia kell ahhoz, hogy ilyet a vármegyei társadalomban felfedezhessünk. Ernyedtség, lomha vegetálás ismerve uralkodnak mindkettő felett.

Pedig lehetetlen, hogy a vármegyei társadalma ne érezze magasabb rendeltetését, nem a törekvés, vágy és alkotás képezik a szellemi alkatrészeket. Ma a hivatalos vármegye van eltelve ezen rendeltetés tudatától és az igyekszik lelket önleni a decadas társadalomba nagyon kevés eredményrel. A lanyha közérzetlet a hivatalos gondolkodás alig pótolhatja, de semmi esetre sem adhat neki intensív erőt.

A mai vármegyei közgyűlések még a vitázó hajlam kielégítésére sem alkalmasak. Alig hogy elhangzik egy-egy dikció. A valamikori szónoki iskola szürke referádák műhelyévé vált.

Nem hiszem, hogy ez a skicze csak Szabolcs vármegyére illenek. Sőt csaknem bizonyos, hogy így van ez széles Magyarországon mindenütt. Kár azon keseregni. A változott viszonyok természetes következménye az, meg a magyar ember azon tulajdonságának, hogy csak a politika tudja a vért gyorsabb keringésbe vinni, s ez pedig a vármegyei közgyűlési termében — sajnos — ritka hólió.

Szabolcs vármegye őszi rendes közgyűlése október hó 12-én kezdődött. A bizottsági tagok nagy számmal jöttek össze, dacára annak, hogy a 140 pontból álló tárgysorozat sok érdekes ügyet tartalmazott. Az érdeklődés azon indítvány felé koncentráldott, melyet gróf Vay Ádám és társai nyújtottak be Öfelsége a király iránti hódolat kifejezésre juttatása vegett, azon legmagasabb elhatározás alkalmából, hogy a magyar tannyelvű akadémia felállításának engedélyezése által a magyar nemzet egy régi vágyát töltötte be, s hogy történelmünk szabadság-hajnoki emlékeit czivilisztájának terhére szobrok felállítása által rendelte megörökíteni.

Az osztatlan öröm és lelkesedés hetek óta lobog az ország lakosságának szívében. Mindenki kíváncsisággal fordult a közgyűlés elé, hogy minő formát fog tudni találni a nemzet halás közönségének tolmácsolására? Lapunk első helyén közzölt indítvány és határozat teljesen kielégítette a varakozást, aminek élénk bizonyítéka az, hogy lelkesült megedeléssel tárgyalták a bizottság tagjai egymás között, s valamennyiök öszhangzó dicsérrelt halmozta a bizottság körültekintő, a nagy eseményhez méltó indítványát.

A közgyűlés egyéb lefolyásáról következőkben számolunk be:

A közgyűlés báró Feilitzsch Berthold főispán — aki feketé díszmagyarul volt — nyitotta meg, s mindenekelőtt szívélyesen üdvözölve a szép számban megjelent bizottsági tagokat, a közgyűlésnek jelentést tett arról a két nevezetes, és ujjabkori történelmünkben forduló pontot képező eseményről, amelylyel Ő Felsége a király hűséges nemzetét meglepte. Ez a magyar tannyelvű akadémia felállítása, és Ő Felségének azon elhatározása, melylyel történelmünk kiváló alakjai ércszobrának az ország fővárosában leendő felállítását a királyi udvartartás költségeire

elrendelni legkegyelmesebben méltóztatott. Öméltósága méltó szavakkal esetelven e két királyi tény fontosságát, felhívta a közgyűlés figyelmét arra, hogy Urunk és királyunk iránt érzett hálájának méltó kifejezéséről gondoskodjék. A közgyűlés élénk éljenzéssel vette az elnöki bejelentést, s hogy miképpen tett eleget hazafüi sugatának a nagy király iránt, arról lapunk első helyén számolunk be.

A főispán jelentésének többi részét, melyben a milleniumi emlékek leleplezési ünnepéyciről emlékezett meg, s hogy a vajai ünnepélyből kifolyólag Ő Felsége a törvényhatóság nevelés üdvözölt távirat küldetel, továbbá hogy Firczak Gyula munkácsi gör. kath. püspök Öméltóságát Nyiregyháza városában való tartózkodása alkalmából üdvözölte a törvényhatóság nevében, a bizottság tagjai zajos éljenzés közepette vették tudomásul.

Az elnökli főispán bejelentése alapján, a nemrégén elhunyt Megyery Gábor volt megyei főpénztáros érdemelt jegyzőkönyvileg megörökíteni rendelte a közgyűlés.

Egy kis meglepetésben is volt részük a bizottsági tagoknak. Bejelentette ugyanis a főispán, hogy *Kornis Géza* vármegyei aljegyzőt tiszteletbeli főjegyzővé nevezte ki, dr. *Dohnál József* törvényszéki orvost pedig tiszteletbeli törvényhatósági főorvossá. A felhangzott zúgó éljen tanúsítja, hogy a főispáni kűntetés arra rászóglalt és érdemes férfiakat ért. Kornis Géza a hivatalos esküt azonnal le is tette.

A következő tárgy az alispán gondosan szerkesztett s kimerítő időszaki jelentése volt, amely nyomatlatban közkezen forgott. — A jelentés a közigazgatás valamennyi ágára kiterjedőképpen pontos és könnyen áttekinthető képet nyújtja úgy a tárgyalt időszak fontosabb eseményeinek, mint a közgyűlés felügyelete alá helyezett ügyek intézésének is. Szép része a jelentésnek az, amely a milleniumi emlékek leleplezési ünnepélyéről emlékezik meg. Ezzel kapcsolatosan a közgyűlés köszönetét és elismerését tolmácsolja br. *Feilitzsch Berthold* főispánnak, *Mikecz János* alispánnak és gr. *Vay Ádám* v. b. t. l. -nak az emlékünnepélyek rendezése és sikere körül szerzett érdemeikért. Közönelében részesítette továbbá az ünnepélyek összes szónokait, Nagy-Kálló közönségét és a kiskisvárdai közbirtokosságot azért a magyaros vendégszeretét, amellyel az ott lefolyt ünnepély vendégül fogadták.

Az alispán terjedelmes jelentése többi részeiben igen jelentéktelen felszólalásokat vont maga után s csaknem változtatás nélkül vétetett helyesléssel tudomásul.

Nagyobb vitát provokált, s élénk érdeklődést keltett egy belügyminiszteri leirat, amely a törvényhatóságnak a járási beosztás megváltoztatása kérdésében tett feljlesztéssel kapcsolatosan közöltetett a törvényhatósággal. A belügyminiszter felhívta ugyanis a törvényhatóságot, hogy a járasok száma helyesebb beosztás által lehetőleg apaszások, amely terv ellen a törvényhatóság indokoltan állást foglalt. A belügyminiszter belenyugodott ugyan a törvényhatóság határozatába, azonban utasította a közgyűlést, hogy Nyiregyháza székhelylyel egy központi járást alakítson, amelybe a Nyiregyháza közeli eső községek és a dadai felső járásból kiszakítandó egy pár község vonatnak be. Ezzel a leirattal szemben a közgyűlés aggálylyal viseltetik a terv elszérsége tekintetében, s a központi járás alakítását a közigazgatási érdekekre károsnak, pénzügyi tekintetben hátrányosnak tartja, s ily irányban feliratot intézett a belügyminiszterhez. Nem zárkózott el azonban a közgyűlés a járasok helyesebb beosztása elől, s elhatározta, hogy Pusztá-Dobos és Nyir-Mada községek kiskisvárdai járásba kebeleztesenek be. A szükséges intézkedések megtételével egy küldöttség bizottott meg az alispán elnöklete alatt.

Kovács István bizottsági tag a közgyűlés figyelmébe ajánlotta különösen a kiskisvárdai járásban elharapódzott gabona azsorat, s az

az elleni védekezés szükségességét hangsúlyozta. Az elnökli főispán azonban megnyugtatta a felszólalót, hogy a közigazgatási bizottság a fontos kérdést már hatáskörébe vonta, s egyelőre egy bizottságot küldött ki, amelynek feladata lesz a bajt tanulmánya tárgyává tenni, s konkrét javaslatot tenni a meggátolásához szükséges óvszerek tekintetében. Egyébiránt az ügy az igazságügyminiszter figyelmét is felkeltette, s egy rendeletet bocsátott ki, amely a gabona azsora elleni bűnvádi eljárásnak hivatalból leendő megindítását szorgalmazza. Kilitás van tehát arra, hogy a kérdéssel a törvényhatóságnak még módja lesz foglalkozni.

A gyűlés további folyamata kevés érdekes tárgyat ölelt fel, s tárgyalásuk simán, felszólalás nélkül az állandó választmány javaslatának megfelelő elintézésel peregtettek le.

Még egy tárgy volt, amely a gyűlés tagjait az elszéledéstől visszatartotta, s ez a közigazgatási bizottságból kilépő Bodnár István, gr. Vay Tibor, Gaál Elek, Ujfaluassy Béla és Kornis Ferenc tagsági helyek betöltése.

Nyílt dolog volt, hogy Kornis Ferenc ellen erős agitációt fejtettek ki, s helyébe Kállay Andrást volt főispánt kívánták sokan beváltásítani. Kornis ellenzéke ügyesen dolgozott, s jól volt szervezte, úgy hogy hűveit egy cseppet sem lepte meg Kornis Lukása. Tizenkét óra volt, midőn a nevszerinti szavazás eredményét a főispán kihirdette, s meglepően éljenzés hangzott fel, midőn *Kállay Andrást* jelentette ki a főispán, mint megválasztott közigazgatási bizottsági tagot. — A szavazás eredménye egyébként a következő volt: *Bodnár István* kapott 81 szavazatot, gr. *Vay Tibor* 80-at, *Gaál Elek* 70-et, *Ujfaluassy Béla* 76-ot és *Kállay András* 58-at. Kaptak még ezenfelül Kornis Ferenc 37-et, Liptay Béla 4-et, dr. Mezőssy Béla, Petrovay János, Rézler György, Jármy András és Nyiri János 1—1-et.

A szavazás eredményének kihirdetése után lassan kezdtek oszladozni a közgyűlés tagjai, s mire a meg rendezésre álló időt felhasználandó, a tárgysorozat további pontjainak tárgyalásába fogott a közgyűlés, alig maradt ott a tisztviselőknön kívül valaki.

A vármegyeház környéke ismét esendés lett, mintha nem is lennének a székvárosban a megye lakosságának képviselői.

A tárgyak legnagyobb része csak tegnap szerdán került szönyegre. Az üres nagyteremben esendesen konvertálnak egymással az ügyek felett azok, akiket az erősebb kötelességtudás tart még ott, s egymásután hallatszik az elnökli főispán rokonszenves hangja „az állandó választmány javaslata elfogadtatik!”

Különben alig is van már tárgy, amely közelebről érdekelne a közgyűlést. Csupa miniszteri leirat, más vármegyei támogatást kérő átiratai, költségelőirányzatok, pikáns szabályrendeletek, tisztügyeszi javaslatok. — Szinte a levegőben van már a sietség vágya. Ólomszürke unalom mindentit, csak a lelkiismeret jegyzők szeretnék elhíttetni sokszor lendületes referádájukkal, hogy még nem unják a dolgát.

Nincs aki felüljön nekik.

A tegnapi közgyűlés alig végzett a tárgysorozat 50 pontjával s így a meg hátralevő 80 tárgy elintézése a mai folytatolagos közgyűlés feladatát képezi.

A görög katolikus templom felszentelése.

Nagyfontosságú és úgy egészében, mint részleteiben egyaránt lélekelmő ünnepre folyt le a nyiregyházi görög katolikus egyháznak vasárnap. Ekkor szentelte fel az évezredes nemzeti ünnep alkalmából épített új templomot *Firczak Gyula*, a munkácsi egyházmegye püspöke.

Az ünnepségeken azonban részt vett Szabolcs vármegye és Nyiregyháza város többi

hífelekezete is élénk tanujelűl az itt uralgó vallási förtlemnek és hazafias egyetértésnek; részt vett benne a hivatalos Szabolcsvármegye és Nyiregyháza városa is és együtt ünnepeket a templomukat szentelő görög katolikusokkal Nyiregyháza városának a többi felekezetekhez tartozó polgárai is, ugy hogy az ünnep e város, sőt mondhatni e vármegye ünnepévé nőtte ki magát.

Legfőbb része ennek természetesen a magyarság azon nemes lelki tulajdonságában rejlik, hogy a hazafiságban nem keres és nem ismer vallás- és fajúkülömböset, de nevezetes része van az ünnep fontosságában a templom szentelésre ide érkezett, a vallási ténen és a hazafiságban egyaránt kimagasló *Firczak Gyula* püspöknek, aki rövid két napi itt tartózkodása alatt szinte páratlan rohamossággal szerezte meg a vármegye és város közönségének tiszteletteljes rokonszenvét fenköli gondolkozásu, nemes eszméktől áthatott és a magas földi méltóságokba kerülő emberek szokásos gyarlóságaitól ment egyszerű egyénisége iránt.

A görög katolikus egyház híveiből alakult ünnep-rendező bizottság élén *Popp György* kir. tanácsos, pénzügyigazgató buzzgólkodott az ünnepek rendezése körül. Az említettek kivül az ő fáradságot nem ismerő tevékenysége emelte a görög katolikus egyház ünnepét a nagy szabásu és feledhetlen ünneppé, mint aminő az volt.

Es a lélekszámra nem nagy, de lelkes egyházközsg minden egyes tagja egymással vetélkedve igyekezett azon, hogy egyházuk ünnepét a felszentelt templom rendeltetéséhez és a felépítésére alkalmlul szolgáló nemzeti ünnephez méltóvá tegyék.

A templomszenteléssel kapcsolatos ünnepek a *Firczak Gyula* püspök fogadtatásával vették kezdetüket.

Szombaton e hó 9-en délután 9,3 óra körül érkezett Nyiregyháza székelyéről, Ungvárról, a Csap felől jövö vonattal. Fogadására már 1,3 óra tájban nagyszámu intelligens közönség jelent meg a pályaudvaron. Ott voltak a vidékről már beérkezett gör. kath. lelkészek, a vármegyei tisztviselők élükön *Baró Feilitzsch Berthold* főispánnal, a városi tisztviselők *Bencs László* polgármesterrel, *Popp György* kir. tanácsos, pénzügyigazgató, *dr. Ferlicska Kálmán* orsz. képviselő és meg számosan a város előkelősege sorából.

Aminő a vonat beérkezett, s a püspök lilaszin taláros alakja egy első osztályu kocsijában megjelent, a jelen voltak lelkes éljenzésben törtek ki. Ez az éljenzés azonban még csak az eddig ismeretlen főpásztornak szólt.

A leszálló püspökhöz *Bencs László* polgármester intézett a város nevében rövid üdvözlő beszédet, amelyre a püspök válaszul, azonnal reámutatott egyenesen arra, hogy neki, mint főpásztornak egyik különös gondját képezi híveinek hazaszeretete, nemzeti érzülete is.

A meggyőződés benső melegtől áthatott szavak még lelkesebb éljenzést kellettek fel, de ez az éljenzés már a megismert, a kiértett hazafias szellemnek szólt.

Ekkor a püspök a jelen voltak legtöbbjével kezelt fogva, felszállott *Bencs László* polgármesterrel a városi négyes díszfogatóba s hosszú kocsisortól követte, a helybeli összes tornyok harangjainak zugása közepette a lobo-gókkal díszített vasuti uton, városához utczán és szent-mihályi utczán át a templomba vonult.

A templom ajtajában Szabolcsvármegye gör. kath. papságától környezve *Fekete István* főesperes rövid beszéddel üdvözlöte Ömáltóságát, kifejezésre juttatva a nyiregyházi gör. kath. egyház határtalan örömeztétét azon kegyessége fölött, hogy az egyház nagy

ünnepét jelenlétével emelni s az egyházat meglátogatni, s ezzel a hívek forró óhaját teljesíteni elhatározta. Ömáltósága rövid beszéddel válaszolva, a templom körül egybegyült nagyszámu közönség éljenzése között a templomba ment, a hol rövid imát mondott.

Innen a papságától környezve a parochiális épületbe ment, majd a város díszfogaton szállására, *Popp György* kir. tanácsos pénzügyigazgató vendégszerető háza elé hajtattott. A környezethez csatlakozott urak felkísérték Ömáltóságá szobáiba, ahol az út fáradalmaikt kipihenendő rövid nyugalomra lért.

A püspök tiszteletére este 5 1/2 óra körül *Popp György*, a vendéglátó házi úr 14 terítékű fényes ebédet adott, amelyre hivatalosak voltak. Ömáltóságán kivül, *dr. Mikita Sándor*, oldál kanonok, *br. Feilitzsch Berthold* főispán, *Mikecz János* alispán, *Bencs László* polgármester, *dr. Ferlicska Kálmán* orsz. gyűl. képviselő. *Sütő József*, *Sztarek Ferencz* főkapitány, *Benczky Miksa* volt orsz. gyűl. képviselő, *Fekete István* gör. kath. főesperes, *Verzár István* rom. kath. főesperes és *Papp Antal* püspöki titkár. Az illustris társaság 10 óráig maradt együtt a legjobb kedély hangulatban, a melyben legfőbb része volt a püspök kerestelen, szívélyes, s mindenkit lekötelező modorának.

A rendező bizottság által megállapított program szerint a templom szentelési szertartás másnap délelőtt 9 óra körül vette kezdetét. Ömáltósága teljes főpapi ornátusában pontban 9 óra körül érkezett a Szabolcsmegyei gör. kath. papság kíséretében a felszentelendő templomba, amelyet akkorára zsúfolásig megtöltött a közönség. Ott voltak a polgári és katonai méltóságok, s közelítünk színe java, míg az egyház híveinek a két karzatra jelöltek ki helyét a rendezőség.

A felszentelési szertartás befejeztével a püspök allocutiót tartott a gör. kath. egyház magas hivatásáról, s ugy gondolatainak szépségével, eszmenetenének tömörségével és hazafias szellemével, mint előadásának szónoki erejével mély hatást gyakorolt a közönségre.

Megjegyezzük itt, hogy a beszentelési szertartás az egyházi szokásoktól eltérőleg a folytonosan szakadó szó miatt csak bent a templomban végeztetett, s a templom körüli körmenet elmaradt.

Ezután tartott az első mise a felszentelt templomban, melyet maga a püspök végzett fényes pápi segédlettel. Nagyban emelte a mise szépségét az úngvári híres „harmonia” gyönyörű éneke. A püspök szeminárium hallgatóiból, s árva gyermekekből álló 40 tagu énekár általános feltűnést keltett precizitásával, s énekének végtelenül finom poantirozásával, amely a kielégítő akusztikájú templomban igen szépen érvényesült. A gyönyörű isteni tisztelet 11 óra körül ért véget, mire Ömáltósága szintén gyalog, papjaitól és óriási közönségtől kísérve visszament lakására.

Itt csakhamar át öltözködén, az egymás után jelentkező küldöttségek tisztelgését fogadta. Megjelentek: a törvényhatóság küldöttsége a fekete díszmagyarba öltözött *br. Feilitzsch Berthold* főispán vezetése alatt, a Nyiregyházi állomásozó honvédség *Bakó* őrnagy által vezetve. A nyiregyházi és szomszéd r. kath. egyházak küldöttségét *Ferenczy Emil* apát plébános járultatta Ömáltósága elé, az ág. evang. egyház képviselőit *Bartholomaeidesz János* t. esperes, az ev. reform. egyházét *Bartók Jenő* lelkész, az izraelita egyházét *Baruch Arnold* hitközségi elnök. Sorba jöttek aztán a közös hadsereg tagjai *Fontain* ezredes vezetése alatt, a városi képviselőtestület *Majerszky Béla* főjegyző vezetése alatt, az ágost. evang. főgymnasium tanári testülete *Martinyi József* igazgatóval az élén, az állami hivatalnokokat *Eötös Pál* h. pénzügyigazgató vezette, a szabolcsmegyei általános tanítóegyesület pedig *Orsovszky Gyula* elnök.

A gör. kath. papság *Lengyel Endre* kálói esperes vezetése alatt tisztelet, a nyiregyházi gör. kath. egyház gondnoksága külön

fejezte ki hódolatát és tiszteletét Ömáltósága előtt, ugy szintén a gör. kath. hölgyek küldöttsége is.

A püspök valamennyi küldöttség üdvözlő beszédere röviden válaszolt, s azután a megjelentekkel kezelt fogva élénk beszélgetést kezdett; több ízben az elragadtatás hangján emlékezve meg arról a valóban lelkes és imponáns fogadtatásról, amelyben őt a vendéghívó egyházon kivül főkép Nyiregyháza városa és annak közönsége részesítette. Biztosította egyuttal az üdvözlésere megjeleneteket arról, hogy a nyiregyházi szép napok emléke mélyen vésődött lelkébe, s mindenkor szívesen gondol arra a tündetéseszerű szertetre, amelynek frappans kifejezésével lépten nyomon alkalm va találkozik.

Általában Ömáltósága több ízben kifejezte itt tartózkodása alatt különös melegtégedését a fölött a lelkes, bensőségeljes ragaszkodás fölött, amelylyel személyét Nyiregyháza város társadalma körülvette. Másrésről tény az is, hogy Ömáltósága rendkívül szeretetreméltó egyéniségének varázsa mindenkit hatalmába ejtett, s a közvetlen érintkezésből keletkezett ismeretségből csakhamar igazi szeretet és mély tisztelet érzelmek fakadtak a püspök személye iránt.

A munkási megység püspök itt tartózkodásának egyik legkiemelkedőbb momentuma a „Korona” szálloda nagyméremben vasárnap délután 2 óra körül kezdődött bankett volt, amelyen a társadalom színe java vett részt. A nagy teremben patkó alakban megterített asztalokon körülbelül 180 személyre volt terítve, s tényleg ennyien helyezkedtek is el. A meghívottak a fő asztal körül csoportosultak kiki előre megjelölt helyén. Mindenki csakhamar megtalálta terítékét zavar és félre értés nélkül kevés kivétellel, a ki t. i. bizonytalanságban volt személyének jelentősége fölél.

A püspök jobbán *Br. Feilitzsch Berthold*, balján *Mikecz János* alispán, szemben pedig *Popp György* kir. tanácsos és *Fekete István* főesperes foglaltak helyet. Az első felköszöntőt a püspök mondotta a pápára, majd kevés szünet után folytatva ő felségét a nagy királyt éllette. Mindkét töszölet álva hallgatták meg, s befejeztével hársány éljen roskedlette meg a pompás nagy termet. Ezután *Fekete István* főesperes a püspököt köszöntötte fel, híveinek nevében ismételen kifejezven ragaszkodásukat, lángoló szeretetüket, amelyet csak fokozott azon körülmény, hogy látogatásával oly nagy megtiszteltetésben részesítette a nyiregyházi gör. kath. egyházat. *Br. Feilitzsch Berthold* szintén Ömáltóságára üritette poharát, magasztaló szavakkal emlékezve meg Ömáltósága nemes hazaszereteléről. Emelkedett szellemű pohárköszöntők hosszu sora következett ezután, a melyek közül kiemeljük *Bartholomaeidesz János* t. főesperesét, aki *Fekete István* főesperesért ivott, *dr. Bartók Jenő* ev. ref. lelkészét, aki a nyiregyházi gör. kath. egyház nagy hivatásáról beszélt költői lendületű felköszöntőjében. *Lengyel Endre* nagy-kállói esperes a főispánért üritette poharát, Bözörmeny gör. kath. lelkése Nyiregyháza város közönségét, s élén *Bencs László* polgármestert éllette. *Szabó Miklós* napkori gör. kath. lelkész pedig *Mikecz János* alispánt, *Oross Pál* gör. kath. lelkész az egyházak egyetértéséért ivott, *Popp György* a templom építő egyház buzgó előjáróságát dicsérte meg, s végül *Mikecz János* alispán magas szárnyalásu felköszöntőjében Ömáltósága iránt róta le Szabolcsvármegye közönsége nevében háláját és hódolatát.

Ömáltósága a körülötte levő urakkal állandóan élénken társalgott, s láthatóan érdekföldött minden iránt, ami a bankett folyamata alatt előadta magát. Különös dicséretben részesítette *Benczy Gyula* mesteri játékát, amelyet több ízben — gyönyörködve — élénk figyelemmel kísért.

A bankett után Ömáltósága kíséretével együtt a város díszfogatója a Sóstóra hajtattott.

Másnap délelőtli 10—12 óráig közelítünk előkelő egyéniségeinél tett látogatást. És pedig

Br. Feilitzsch Bertholdnál, Mikecz Jánosnál, Megyery Gézánál, Bencs Lászlónál, Bartholomaeidesz Jánosnál, dr. Bartók Jenőnél, Verzár Istvánnál, Fontain ezredesnél, Sztárek Ferencz-nél, a főgymnasiumban és Sesztay Pál egyházi gondnoknál.

Délben villásreggelizett Popp György kir. tanácsosnál, ahonnan 1/2 1 óraker a vasutra hajtatott, miután a megjelent uraktól szívélyes búcsút vett. Főszállás előtt ismétellen megköszönté házi gazdájának valóban lekötélő vendégszeretetét, s azt a nagyuri kényelmet amelyet részére Popp György ez a kiváló, nemes gondolkodású és áldozatkész úri ember biztosított. Köszönését fejezte ki Bencs László polgármesternek a város lakossága meleg és lelkes fogadtatásáért, s aztán élénk eljenzés között a vonat megkezdte pályáját.

Megemlítjük végül hogy dr. Mikita Sándor oldal kanonok Bencs Lászlónál, Papp Antal püspöki titkár pedig Sütő Józsefnél voltak megszállva.

Az izraelita elemi-iskola felavatásához.

A nyiregyházi izraelita statusquo hitközség újonnan épített elemi-iskolája felavatásának ünnepélyének, amely e hó 3-án ment végbe, s amelyről mult számunkban már részletesen megemlékeztünk, egyik legkimagaslóbb része volt a dr. Vadász Leó iskolaszéki elnök ünnepi beszéde.

Abban a helyzetben vagyunk, hogy a lelkes és maradóan becsü beszédet, a hozzánk több oldalról intézett kíváncsolomhoz képest egész terjedelmében közölhetjük a következőkben:

Tekintetes hitközségi Elnök úr!

Mélyen tisztelt avatólő közönség!

Midőn mindenek előtt a jószágos gondviselés számára előt leborulok hálát mondván azon kegyért, hogy milleniumi fogadalmunkhoz híven népnevelésünk ez uj, e méltó hajlékat felavathatjuk: fogadja méltóságos főispán úr a magyar királyi magas kormány képviselőiben, fogadja nagyságos alispán úr Szabolcsvármegye törvényhatósága nevében és a hatóságok megjelent nagyságos képviselői, mélyen érzett hódolatomk kifejezését szíves megjelenésükért, tanubizonyoságot tevén azon, mindnyájunk lelkét felemelő, mindnyájunk keblében igaz honfűi örömet kelő nagyfontosságú politikai tény mellett, hogy az összes e hazában élő felekezetek egyforma szeretetben és egyforma támogatásban részesülnek, hogy a magas kormány és a törvényhatóságok egyarant, mindnyájunknak egyenlő szeretettel, mindnyájunknak egyenlő mértékkel mérnek.

Fogadja nagyságos tanfelügyelő úr rövid íttlethe alatt irányunkban ismétellen mutatott jóindulatúért és nemes pártfogásáért hálás elismerésünk.

Fogadja nagyságos polgármester úr és tekintetes főjegyző úr Nyiregyháza város képviselőiben hálás szíveinkből soha ki nem alvó legbensőbb köszönetünket azon, ugy a multban, mint a jelenben irántunk tanusított nagylelkű áldozatkészségért, melyely — s azt kiemelni itt kötelességemnek tartom — Nyiregyháza városra nemes képviselőe e culturmű létesítését lehetővé tenni kegyeskedett; bizonyította újból azon mindnyájunk előtt elismert tényt, hogy e nemes város a magyar cultura érdekében, a magyar cultura oltárára áldozatra mindenkoron készen áll.

Őrök hállára le vagyunk kötelezve mindazon lelkes tanügyi barátok iránt, kik kisebb nagyobb adományaikkal, kik hathatós és meggyőző szavaikkal szent ügyünknek pártolói és szószólói voltak.

Mélyen tisztelt avatólő közönség!

Ily magas és nemes pártfogás, ily nagylelkű áldozatkészség, önzetlen és buzgó tevékenység dacára elfogódva remeg meg szívem,

sulyosan érzem a felavatás ez ünnepélyes pillanatában a felelősség terhét, mely a felügyelőség révén gyenge vállaimra nehezedik azon okból, mivel ezen, minden alapítvány nélkül szűkölködő, tisztán adóffilereinkből magától fenntartó, módfelett megfélemlt, szegény hitközség évi 9000 koronával tartja fenn e nevelőintézetet, 20000 koronát áldozott ez iskola újjáépítésére és 10000 koronát a közeljövőben áldozni lesz kénytelen ez iskola kiépítésére céljából. De kétszer sulyos e felelősség azért is, mivel ezen új iskola épület téglaszemeit a szegény embereink vessejték, a szegény embereink fillérei tartják össze. De bizton és szentül ígértem ugy a magam, mint utódaim, ugy az iskolaszék, mint a tanítói kar nevében, hogy a reánk háramló nagy feladatok teljes tudatában, három szent cél fog mindenkoron szemünk előtt lebegni.

Nevelni fogunk édes magyar hazánknak tevékeny és hasznos, önfeláldozásra nevelt és szoktatott hazafiakat és honleányokat; munkás és szorgalmas áldozatkész jó polgárokat Nyiregyháza nemes városának; és neked szeretett szentegyházam híthő, tántoríthatlan, buzgó híveket. Szentül fogadjuk e helyen Isten és világ előtt, hogy templom hely nekünk ez iskola, melyben két oltáron áldozni fogunk mindenha. Az egyiket az egyetlen egy Isten eszméjének, hamisítatlanul hirdetőn az apáinktól átvett és kétezer éves szentvédeken és vértanúságon nekünk szentelté és kegyeletessé vált hitelveket, a másikon áldozni fogunk a magyar nemzeti Génius szellemének, — melynek védszárnyai alatt és azt büszke önértellett valjuk, széles e hazában minden ember hité és meggyőződése szerint szabadon üdvözölhet, — tanítvány gyermekeinket az imént elhangzott „Szózat” szent imájára; csepegtetvén kisdedeink ifju kebelébe a haza és király iránti szeretetet, a törvények előtti tiszteletet; szentül fogadjuk, hogy templom hely nekünk ez iskola, melyben és tiszta lángja örökkön örökké égni és világítani fog.

És most, midőn e jelvényben hitközségi elnök ur kezeiből a tanítézetet által veszem, magasztos rendeltetésének által adva derék tanítóit karunk kezébe bizalomteljesen leteszem: hozzád fohászodom egyetlenegy Istenem.

Óvd meg iskolánk e díszes hajlékat Adj erőt és adj hozzá kitartást, Hogy azelénk tűzött czélok teljesedjenek; Vedd meg, tedd erőssé, tedd hatalmasá Hőn szeretett édes hazánkat; Oltalmazd meg a legnemesebb a legkegyelmesebb urunkat, a legalkotmányosabb királyt, felséges nejét és királyi házat.

Eljen a haza!
Eljen a király!

Hirek.

Olvasóinkhoz.

Második számunkat bocsátjuk ezuttal olvasóink kezébe.

Az az igazán szíves fogadtatás, amelyben első számunk részeseit, míg egyrésztől jól eső örömmel tölt el bennünket, addig másrészt csak fokozza abbeli igyekezetünket, hogy lapunkkal olvasóinknak hozzá fűződő igényeit tőlünk telhetőleg kielégítsük.

Programmunkat, nagy vonásokban legalább, már megismertettük olvasóinkkal. És mi legjobb akaratumk és tudásunk szerint azon leszünk, hogy programunkat be is váltsuk.

Egyik sarkalatos elvünk az élénkség és változatosság. — E számunkban ismét arról igyekeztünk tanuságot tenni, hogy ezt a célt sem tévesztjük szemünk elől.

És a jelen számunk tanuságot tesz a mellett is, hogy mennyire jól számítottunk

és jól ismertük a helyzetet, mikor lapunk megjelenési idejét csütörtökre tettük, indokolván azt ezzel, hogy a hetenként egyszer megjelenő vidéki lapban feldolgozásra váró események rendszerint a hét legvégén, avagy elején történnek meg.

Ime, a mi lapunk az, amely a nyiregyházi görög katolikus templomszinteléséről és az azzal kapcsolatos ünnepegekről részletes és kimerítő tudósítást hoz és mi referálunk először a vármegye őszi rendes közgyűlésének nevezetesebb eseményeiről, valamint a Nyirvízszabályozó társulat közgyűléséről is.

Bátrán és szerénytelenség nélkül ajánlatjuk tehát vállalkozásunkat olvasóink szíves jóakarataiba és kérhetjük jó szándékaink és igyekezetünk viszonzásául azt, hogy lapunkra előfizetni kegyeskedjenek.

— **Firczak Gyula** munkási püspököt annyira meghatotta **Popp György** kir. tanácsos pénzügyigazgató, és nejeké páratlan vendégszeretele, hogy édes anyjának lelkére kötötte a Poppék meglátogatását abból az alkalomból, hogy Nyiregyházan át M.-Pócsra utazott. Az agg matrona kedden tényleg vendége volt Poppnéknak és elragadtatással köszönte meg azt a vendégszeretetet amelyben fiát részesítették. Ugyan ekkor átadta Popp Györgynek a fia arczképét, amelyet hálája jeléül küldött.

— **Bírószági kinevezések.** Ófelsége a király **Balás János**, a debreczeni kir. ítélőtáblához berendelt tanácsjegyzőt a kis-várdai, **Riszdorfer Béla** duna-ádonyi járásbírósig aljelezőt pedig a nagy-kállói kir. járásbírósighoz albirákka, a kassai királyi ítélőtábla elnöke pedig **Keresztessy Gyula** jogszigorlót a s.-a.-ujhelyi törvényszékhez díjas joggyakornokká nevezte ki.

— **Szerenád.** Dr. Ferlicska Kálmán országgyűlési képviselőt kedden este névnapja alkalmából a helybeli daletyelt, an-lynek dr. Ferlicska az elnöke, szerenádál tiszteelte meg. Ugyan ebből az alkalomból üdvözölte elnököt az iparos ifjuság küldöttsége is.

— **A városi mérnöki hivatal reorganizációja.** *Küzdényi Szilárd*, Nyiregyháza város új mernőke hosszabb és alaposan kidolgozott memorandumot terjesztett be a város tanácsához és a képviselőtestületéhez, amelyben hogy a mérnöki hivatal feladatának és rendeltetésének a hozzá fűzött jogos igényekhez képest megfelelhessen, addig is, míg az új szervezkedési szabályrendelet tervezetben felállítani szándékolt második mérnöki állás szervezetnek, egy a mérnöki teendőkből jártas műszaki segéd felfogadását kéri. — Csak ilyen munkaerő mellett reméli megvalósíthatónak a mérnöki állás elfogadásakor maga elé tűzött azon célját, hogy a kisebb fontosságú, de időt rabló munkálatoktól mentesítve a város életében és fejlődésében annyira fontos szabályozási, esatornázási, fontosabb építkezési s más hasonló és fontosságú nagyobb szabású munkálatokra fordíthassa idejét és munkásságát. — A város képviselőtestülete bizonyára magáév teszi a mérnök álláspontját s így reméljük, hogy a város mernőkére váró nagy feladatok elvégzése helyes medrbe és a megvalósulás útjára terelteknek.

— **A Nyirvíz-szabályozó társulat** rendes őszi közgyűlését e hó 11-én tartotta meg, gróf Károlyi Tibor elnökele alatt, a vármegyeháza nagy termében. — A közgyűlésen 131 szavazat volt képviselve. — A napirend tárgyat képezték a társulathoz érkező földmívelési és pénzügyminiszteri leiratok, melyek tudomásul vétettek. Továbbá tárgyalta a közgyűlés az elmúlt évi társulati számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentését, — a melyből arról győződött meg, hogy a számadások minden tekintetben a legnagyobb pontossággal és rendben ke-

zelleknek s ennek folytán a társulati tisztviselők részére a felmentvényt megadta, s a számvizsgáló bizottság tagjainak köszönetet szavazott, s ugyan őket, névszerint Borbély Gispárt elnököt, Zucker Henriket és Kovács Györgyöt tagokká a f. évre is megválasztotta. Az 1898. évre összeállított költség előirányzatot és annak indokolását, a választmány által bemutatott alakban egyhangulag elfogadta. Ezen költségelőirányzat a múlt évvel csaknem teljesen megegyezik s az egyenkénti kivétel is változatlanul épenségen maradt. Az 1898. évre alkalmazásba veendő árvédelmi utasítás szintén a választmányi javaslatának megfelelően fogadtatott el és a Tiszavölgyi Társulat közgyűlésére a társulat képviselői gróf Károlyi Tibor elnök és Szechi Lajos igazgató-főmérnök választották meg. Ezzel a közgyűlés, az elnök lelkes életelése mellett befejeztett.

— **A Szabolcsvármegyei Ált. Tanítótestület** s vele a nyiregyházi ág. hitv. ev. egyház. iskolaszék és tanítói kör *Mráz Károly 50 évig helyben működött és e tanév elején nyugalomba vonult tanító tiszteletére* f. évi nov. 6-án d. e. ünnepélyt, este pedig batyús tanzmulatságot rendez az ág. hitv. ev. központi népiskola dísztermében. Ez utóbbi mulatság rendezősége most van alakulóban; a szervező bizottságnak eddig sikerült házi asszonyokul megnyerni Fest Lászlóné, Gyurcsány Ferencné, Leffler Sámuelné, Ozvald Józsefné, Stoffan Lajosné és Werner Gyuláné úrnöket.

— **Agarászati bál.** A szabolcsvármegyei agarász-egylet folyó 1897. évi november hó 6-ikán az agarász-verseny alkalmából Nyiregyháza. a „Korona” szállodában zártkörű bált rendez. Bálbiztosító: Liptay Béla elnök, orosz Miklós pénztárnok, Molnár Gusztáv jegyző, ifj. Bodnár István, Farkas Géza, Küllay Emil. Okolicsányi Dezső b. tagok. — Belépti díj: személyenként 3 frt, páholy 10 frt. Kezdeté 9 órakor. A versenyek november 6-án és a következő napokon fognak megtartatni.

— **Halálozás.** Közéletünket egy eredeti, nemes típusától fosztotta meg a halál e hó 11-én. Barzó János az ág. evangélikus volt gondnok az, aki szívvelhűdéssel folytán hirtelen elhunyt. A megboldogult, erőteljes karakterű, szókimondó, talpig becsületes ember volt, aki tevékeny részt vett a közéletben s az egyház ügyeiben. Mint 48-as honvéd vítezéssel tüntette ki magát, mint polgár pedig pedans kötelesség tudásával tette magát érdemessé polgártársai tiszteletére és kegyeletére. A család által kiadott gyászjelentés a következő: Barzó István, Barzó Juliánna özv. Pongor Gyuláné, mint testvérek a magok s testvéreik gyermekei nevében, mély fájdalommal tudatják, hogy a Barzó család nestora *Barzó János*, volt 1848-iki honvédermester, városi képviselői tag, kiérdemült ág. ev. egyházdöntök, folyó 1897. évi október hó 11-ik napján, 72 éves korában, az urban elszenderült. A temetési gyász-szerződés október hó 13-ik napján d. u. 3 órakor, saját házában, Er-utca 2-ik szám alatt fog megtartatni. Nyiregyháza, 1897. október 11-én. Könnyű legyen a hant nemes porai felett!

— **Uj szállótelep.** Több nyiregyházi lakos kérvényt adott be a városos, hogy a kótaji ut mentén a Himes-kerten, illetve a vasuton túl fekvő dombos, homokos területnek szállóművelésre alkalmas része épen úgy, mint annak idején a Himeskert, osztassék ki szállókert gyantát. A képviselőtestület a legközelebb, pénteken delután tartandó ülésben veszi tárgyalás alá a kérvényt, amelynek, illetőleg a tanács idevonatkozó javaslatának elfogadása esetén mintegy 50—60 hold kerülne kiosztás alá.

— **Alapos értesülés.** Az alapos értesülésnek és a hírlapiról felületességnek nem mindennapi példáját adta a „Pesti Napló” október 7-ikén megjelent 279-ik száma. Az október hatodikai gyász-emlékkönyvekről szóló

tudósításai között a következő hír volt olvasható: „Nyiregyháza az aradi vértanuk emlékére az ágostai és az evangélikus templomokban gyászistenisztelet volt. Az előbbiben Geduly Henrik lelkész, az utóbbiban Fridman Károly mondott szép ünnepi beszédet!”

— **Az iparos ifjuság szüreti mulatsága.** A községi bíróság által annak idején, annak rendje és módja szerint közhírré tételt, hogy a kit a szőlő lopáson rajta kapnak az szigoruan megbüntetődik és hogy a családi nyugalma meg háboritva ne legyen, más nap reggel 7 órakor fog az erre ki szemelt zárt helyiségből haza bocsátódni: Ugy látszik az ezen községi bírósági rendeletben foglaltak iránt érdeklődő közönség minden tekintetben meg akart felelni, miután az iparos ifjuság által f. hó 10-én a saját egyleti helyiségében rendezett szüreti mulatságon oly nagy számmal jelent meg és a szőlő lopás nemes eselenkedését oly nagy mérvben gyakorolta, hogy ez által az ifjuság pénztártól 172 firtal meg gyarapította. Azonban az ifjuság sem maradt háltalan, mert igyekezett a közönség szüreti jó hangulatát több magán jelenetekkel fennartani, Csadéni Béla úr monológjával, Murányi Géza úr Goldstein Száni kupaival és a ezigányok által aladott nemzetközi kacskájával. Különösen szépen sikerült a körmagyar táncz, melyet az egylet több férfi tagja és Paskó Anna, Paskó Mariska, Pivnyik Zsuzsó, Pivnyik Róza, Süták Róza, Csernák Erzsike és Ilonka, kisasszonyok adtak elő.

— **A csoda-rabbi temetése.** E hó 8-án ment végbe Silbermann Herczka újfelhérti csoda rabbinak temetése. A temetésen több mint 6000 vidéki vett részt, kik széles Magyarországból sereglettek oda. Hatvan rabbi jelenlétében vette a temetés kezdetét délelőtt 11 órakor, és öt óra estig tartott. Csak öt rabbi beszélt fölötté, a többieknek, kik mindannyian beszélni szerettek volna, le kellett mondaniok. Hogy mennyi tiszteletnek örvendett az elhunyt 68 éves tudós, eléggé jellemzi az, hogy dr. *Mezős Béla* ország. képviselő hazajött, hogy jelen legyen a végtszességnél, sőt beszélni is akart, de több fanatikus pap nem engedte meg, hogy mit szólhat aztán a papok, a mikor az összes harangok megszólaltak a menetnél, azt nem tudom. Hogy mennyire nem törődött az elhunyt földi létével bizonyítja az, hogy a különben egészséges ember, táplálkozás hiányában gyengült el annyira, hogy estele a templomban ülten halt meg. Több mint 40 éve, hogy csak két burgonya volt napi étke, ágyban soh' sem aludt, csak deszka priesen. Az az ember, kinek havi keresményét, — mert az egész világból kapott postán pénz, az országból és külföldről pedig személyesen látogatták meg — 20 ezer forintra teszik úgy halt meg, hogy a temetésen kellett gyűjtést eszközölni családja számára, hogy egyelőre az éhenhalástól ment legyen. Mindenét a szegények között felekezeti költömbég nélkül osztotta szét. Uj-felhértön átlag naponta 200, 300 idegen ember, köztük számtalan keresztény fordult meg a rabbinál és ebből élt a község negyedrése. Most ezek kereset nélkül lesznek és az sok szegény ember, kik részt itt, részt a környéken laknak, mind annyian hova lesznek? N-m képzeltetni, hogy egy ember, ez az ember, ki magával mit sem törődött, hány ezer embert táplálhatott.

— **Ifjabb Kornis Ferencz.** Kornis Ferencz országgyűlési képviselő fia, aki jelenleg a Bécsben állomásozó Ottó kir. herceg nevével viselő, 1-50 számú dzsidás ezrednél egy éves önkéntességi szolgálatát teljesíti, a budapesti tudomány egyetemen az *államtudományi szigorlatot tette*, s a napokban fog tudorrá avattatni.

— **Megégett gyermek.** Grosska Mihály 5 éves gyermek tegnap reggel felébredvén, a szomszéd tanyára eltávozott édesanyja távollétében a tűzhelyre kuporodott. A lobogó tüztől ruhája lobot vetett, s lángba borította a gyermek egész testét. Egési sebei oly súlyosak, hogy megmentése alig képzeltelhető. A

vizsgálat megindítottat abban az irányban, hogy a szülőket gondatlanság terhelje e?

— **Gondatlan anya.** *Kupferstein Jenőné* újfelhérti lakos, mely alvásával gyermekének halálát okozta. Maga mellé fektette 3 hónapos csecsemőjét, s álomban nem vette észre, hogy elfojtotta a gyermeke lélekzet vételét. A gondatlan anya ellen a vizsgálat megindítottat.

— **Halálos ütés.** Kormány Gábor ibrányi lakos saját testvérét Kormány I-tvánt szöváltásból kifolyólag, egy széna hordó rúddal úgy ötötte föbe, hogy annak következtében nyomban meghalt.

Termény-üzlet.

A múlt hét végén megszállardult az üzlet úgy, hogy a kész buza ára a hét folyamán 20 krnyi emelkedést mutatott. E heten lanyha irányzat mellett indult meg az üzlet, s habár a kész áru jegyzése nem is változott, a határidő árfoyakomok visszafelődése, különösen a vidéki malmokat tartózkodóvá tette, s így bárha Budapest nem esett az ár, nálunk a buza 10 krajczárral elősőbb ma, mint a múlt hét végén.

Rozsban nincsen kereslet, az és árpa szinten el van hanyagolva, új tengeriben történt néhány kötés november—decemberi szállításra.

Jegyzések.

Buza	10.80	11.25.
Rozs	7.50	7.60.
Zab	5.80	6.—.
Árpa	5.50	6.—.
Tengeri (uj)	4.10	4.20.

Szerkesztői üzenetek.

— **Mindazoknak,** akik lapunk első számának megjelenése után bennünket jókívánataikkal meg-tisztelni szívesek voltak, ez u'on is hálás köszönetet mondunk és igérjük, hogy bizalmukra töltök telhetőleg érdemessé igyekszünk te-ni magunkat.

— **Érdeklődő.** Helyben. Legyen nyugodt, aki írta, szándékosan írta úgy. Egyébírnt az ikes ígék használatánál is irányadóul szolgálhat az a jogász mondás, hogy: summum jus summa inuria. Avagy hallotta-e valaha tősgyökeres magyar ember szá-jából, hogy: „De jó volna, ha esnék már egy kis -ső”? — Szíves érdeklődését különben köszönjük.

— **Fidias.** Helyben. A lefo yt hét eseményei miatt a csarnok rovatunk egészben kimaradván, ezikke jövő héten jön sorra.

4474/1897. szám.

Arverési hirdetmény.

Alólírott kiküldöt végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 02. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nyiregyházi kir. járás-bíróság 760./97. számú végzése által Lójek József végrehajtó javára, Péchy Gábor ellen, 32 frt tőke és eddig összesen 11 frt 85 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 303 frta becsült házbitorok stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 4454/1897. P. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Kállóban, alperes lakásán leendő eszközökre 1897-ik év október hó 18-ik napjának délelőtt 10 órája határidővel kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Kállóban, 1897-ik évi október hó 8-ik napján.

Rietzky Gyula,
kir. bír. írnök.

HIRDETMÉNY.

Nagybani bevásárlási utamból visszatérve, tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy az összes

téli és ıdivat ujdonsági cikkek megérkeztek, u. m.:

Raktáron tartok rengeteg nagy választékban és felette olcsó árakon valódi Jäger-féle alsó ruhákat, férfiak, nők és gyermekek számára. Továbbá mindennemű harisnyákat, keztyűket, női blusokát, kötényeket, alsó szoknyákat, különféle színben, férfi és női sapkákat és muffokat.

A legújabb, a mostani ıdivat szerinti férfi schiffon ingeket és lábravalókat, gallérokat, mansettákat, zsebkendőket, esernyőket, sétalabotokat; valódi kutya-bőr és classée keztyűket, nyakkendőket, a legjobb gyártmányú nyúlszőr kalapokat, minden kigondolható formában és színben.

Készletben tartok a legújabb párisi ıdivat szerinti minden kigondolható színben és szélességben női ruha-díszeket, úgy mint: valódi angora bőr, különféle madarak tollai, hattyú és minden másféle prémek, bársonyok, gyöngy- és zsinór-díszek, rüschök, vitézkötés és zsinórozások, szalagok, csipkék és még ezer, meg ezer más ıdivat ujdonságok pipere és rövidárú cikkekben rendkívüli olcsó árakon.

Hogy a nagyérdemű közönség mindezekről meggyőződést szerezhesen, szives látogatását és pártfogását kéri tisztelettel

Deutsch Menyhért,
kereskedő, pazonyi-utca 2. szám.

3-3-2)

Gyors és figyelmes kiszolgálás!

Nyiregyháza város, valamint a vidékről beránduló közönség szives figyelmébe ajánlom Nyiregyházán, a róm. kath. templom mögött, a Török-féle házban, 15 év óta fennálló

borbély- és fodrász-üzletemet.

Üzletemben a haj, szakáll és bajusz ápolásához szükséges összes szerek és eszközök dús választékban kaphatók.

Tisztelettel

Major István,

borbély és fodrász.

(6-3-2)

BABAR FERENCZ

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERME

NYIREGYHÁZÁN, PAZONYI-UTCZA 10.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy miután túlhalmozott anyag raktáram van, azon előnyös helyzetbe jutottam, hogy becses megrendelőimnek alanti mélyen leszállított árakban eszközölöm fénykép felvételeimet.

Mignon és mig. mussel	3 drb	1.20,	6 drb	1.50,	12 drb	3.—
Visit és visit	3	1.50,	6	2.50,	12	4.—
Cabinet és Cab.	3	3.50,	6	6.—,	12	10.—
Makart	3	5.—,	6	8.—,	12	15.—
Boudoir	3	6.—,	6	10.—,	12	18.—

Nagyobb képek megegyezés szerint. Továbbá eszközölök épületek, telepek, fogatok, tervrajzok felvételét igen jutányos árak mellett.

Fenti alkalmi árak igénybevételével a nagyérdemű közönség látogatását kérve, maradok kiváló tisztelettel

(8-3-1)

Babar Ferencz, fényképész.

KERESKEDÉS A „ZÓNÁHOZ“ NYIREGYHÁZÁN, VÁROSHÁZ-TÉR (Ferticska Rudolf-féle ház).

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a „ZONA“-hoz címzett kereskedésemben a következő, a téli idényre szükséges cikkek **olcsó árban** kaphatók, úgy mint:

Női, férfi és gyermek trikó ingek, ugy-szintén trikó alsó nadrágok.
Női, férfi és gyermek schiffon ingek és schiffon alsó nadrágok.
Női finom fehér alsó szoknya, ugyszin-tén fekete alsó szoknya.
Női és gyermek színes és fekete kö-tények.
Legfinomabb fluygermeknek való posztó és trikó öltönyök.
Legfinomabb leánygyermeknek való trikó és haraszt ruhák.
Selyem és gyapju Schaalok, zsenilla kendők és kapisonok.
Legfinomabb haraszt kendők.
Valódi Himalája posztó kendők, különb-féle nagyságban.
Valódi Madapolán és Riesen schiffonok.
Legfinomabb rumburgi vásznak, len, czérna és pamut vásznak.

Finom czérna kanavász és Szeffrek.
Legfinomabb Gobelin ágyterítők, Jutta és csipke függönyök.
Valódi czérna abroszok, asztalkendő-k és törülközők.
Legdivatosabb Poenzsé és szúra selymek. Különbféle gyöngy és zsinór díszek.
Legfinomabb csipke és gyöngy Figarók.
Legdivatosabb crém, fekete és fehér csipkék.
Legfinomabb Moaréé, feil és double selyem szalagok.
Legfinomabb fehér, színes és Moár díszek.
„ gouvre rüschek.
„ czérna és divat barchetek.
„ gyapju szövetek.
„ prágai galasée keztyűk.
„ gyapju és trikó keztyűk.
„ galler és kézelők.

Legfinomabb női, férfi és gyermek Jäger ingek.
Legfinomabb gyermek patent harisnyák.
Legfinomabb Jäger, Imperial és ber-
lini pamut.
Legfinomabb női és gyermek valódi halcsont fűzők.
Legfinomabb mosdó szappanok, illatszerek.
Legfinomabb bőr és czeluloid pénz- és szivar-tárczák.
Valódi acél zsebkécek.
Valódi teknősbéka díszhajtók.
Legfinomabb atlasz és casmér paplanok.
Egy darab török paplan ára 1 frt 30 kr.
Legfinomabb és divatos férfi és női nyakkendők.
Legfinomabb férfi selyem nyakkendők csak 12 kr.

Magamat s üzletemet a nagyérdemű közönség jóindulatába s pártfogásába ajánlv. maradok különös tisztelettel

Jakobovits Adolf,
kereskedő.

(1-3 2

Gyász kalapok
nagy választékban.

Szabolcs- és Hajdumegye

Nagy raktár
női blousokban.

legnagyobb

Női felöltő és Női kalap

(7-3-1)

központi áruháza

RÓZSA LAJOS

Nyiregyháza pazonyi-utca. – Fő-üzlet: Debreczen.

1897. őszi és téli idényre

az ujdonságok már megérkeztek.

Óriási választékban.

Meglepő olcsó árban

kaphatók.

Nagy raktár
női blousokban.

Gyász kalapok
nagy választékban.

Üzletemet újból dúsan felszereltem, s az
jelenleg Szabolcsmegyében a

legnagyobb

butor-raktár,

hol úgy a legegyszerűbb, mint díszes stilszerű
haló, ebédlő és salon berendezések, valamint
egy-egy bútordarabok nagy választékban s jutá-
nyos árakon szerezhetők be.

Mely körülményre a nagyérdemű közönség
figyelmét tisztelettel felhívom

HEIDER ANTAL

(előbb Varga Károly),

(5 3-2) Nyiregyházán, pazonyi-utca 6. sz.

Hirdetmény.

A debreczeni-utca 2-ik számú italmérsi
engedélyvel felruházott, 3 utcára szolgáló
sarok-ház, amelyben ez idő szerint is jófor-
galmu korcsma van, szabad kézből

eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt dr. Prok
Gyula ügyvéd, iskola-utca 13-ik szám (Besse-
nyey-ház) (2-3-2)

Hirdetmény.

Nyiregyháza város évről-évre emelkedőben van;
így tehát sem a modern kor vívmányai, sem a mind-
inkább terjedő általános műveltség elől nem zárkozha-
tik el. Ez okozta, hogy most még egy hetilap indult
meg városunkban, mely bizonyára az egész nagy közön-
ség, s minden egyes polgár érdekeit szem előtt fogja
tartani.

Mi is felhasználjuk az alkalmat, hogy immár ezen
új lapnak e célra szánt hasábjain tisztelettel figyelmeztessük a mélyen tisztelt közönséget üzletünkre mely Nyiregyháza város és e megye lakosságának nagyra-
becsült bizalmát már több éven keresztül szerencsés
volt kiérdemelni, úgy izléssel kiválasztott

modern áruí,

valamint árainak szoliditásánál fogva is.

Állandó nagy raktárt tartunk rövidárú, női és férfi
divat czikkekből, sport díszmű árúk, bőr, ipar, utazó,
lovagló, vadász és játékszerekből, pipere szappan és
illatszerekből.

Az őszi és téli idényre gyermek, férfi és női Jäger
alsó ruhák, pamut és gyapju kötött harisnyák és kesz-
tyűk. Mindenféle posztó és bőr cipők és vadász esz-
mák; asztrakan, sealskin és Bieber sapka és karmantyúk,
s gallérok. Fiu és férfi ing, gallér, kéz-lő és nyakkendők.
Ló és koci takaró, angol pokróczok, plüsch taka-
rók, ugyszintén szobaszőnyegek. Gyermek kocsik. Virág
és vizite asztalkák.

Mihamar időszerűvé váló november 1-jére
sirkoszorúk 1 frittől 10 frittig nagy választékban.

Ruzsonyi testvérek:

műiparáru raktárában,

(4-3-2)

Iskola-utca 3., a „Zöld papagájhoz.”